

[Poul Hansen (Grenaa).]

hvor ogsaa Kravet og Ønsket om at købe Kvalitetsprodukter vokser frem, og det skulde kunne give Danmark en stor Chance. Der har lige for ganske kort Tid siden været afholdt en stor Udstilling af Kunstindustri i Stockholm, en stor nordisk Udstilling, hvor Danmark ifølge den Kritik, som er kommet herhjem, skrevet af svenske Kritikere, har været det førende Land, hvor den danske Indsats paa en lang Række Omraader, paa Møblernes Omraade, paa Stentøjets Omraade, blev anerkendt som det bedste, som noget, der ikke overgaas af nogen ude omkring i Verden.

Det vilde derfor være paa sin Plads, om man fra Statens Side søgte at hjælpe Foreningen for dansk Kunsthaandværk og Kunstindustri til at samle Kræfterne paa disse Omraader, og man behøver ikke her at søge efter nogen ny Metode at gøre det paa, for vi har her i København egentlig løst Problemet: de mange smaa Virksomheder, idet man i den saakaldte permanente Udstilling i Vesterport faktisk har udformet en Idé, som maa kunne bruges, ikke alene herhjemme, men ogsaa i et Fremstød ude omkring i Verden. I denne Virksomhed har man samlet førsteklasses Brugsting, fremstillet af danske Virksomheder over hele Landet, men Virksomheder, som hver for sig er for smaa til at præstere en virkelig Indsats, og navnlig for smaa til at komme ud paa Verdensmarkedet. Det er kun lykkedes for Folk som Georg Jensen og ganske enkelte andre, og kun lykkedes ganske faa Steder. Der er Grund til for det danske Samfund at søge at samle Kræfterne her. Hvis det skal gøres privat, altsaa paa den Maade, at Kunstindustriens mange Virksomheder selv skal finde sammen, vil det formodentlig vare for længe, og det vil formodentlig ogsaa betyde, at det kun bliver gjort til en vis Grad. Hvis vi derfor paa en eller anden Maade kunde føre Statens Kræfter ind i det, saaledes at saadanne Udstillinger som den permanente Udstilling i København, hvor det meste af dansk Kunstindustri samles, efterhaanden kunde placeres rundt omkring i Verden, ikke alene som Detailvirksomheder, men ogsaa som Engrosvirksomheder for Videresalg af vore Varer, vilde en stor Chance dermed være udnyttet, en stor Chance for at bane Vej for nogle af de bedste Varer, der for Tiden fremstilles her i Landet.

Det er derfor sikkert nødvendigt paa disse Omraader som paa adskillige andre at søge at koordinere Kræfterne for at skabe nye Eksportmuligheder.

Robert Mikkelsen: Et af de store Problemer, Besættelsestiden efterlod os, var Flygtningeproblemet. Problemet er naturligvis først og fremmest et menneskeligt Problem for de mange, mange fremmede, som nu ønsker at komme hjem; kun faa Tusinde drager nu bort, Resten er stadig væk ikke kommet nogen Vegne. Men de henved 200 000 tyske og allierede Flygtninges Tilstedeværelse har paa mange Maader ogsaa Indvirkning paa vore Forhold. Der er det nationale Problem, Spørgsmaalet om at befri Danmark for et Mindretal, et uønsket Mindretal, der er 10 Gange større end det, vi havde før Krigen. Flygtningesituationen har Betydning for Beskæftigelsen og ogsaa for Produktionen. Imellem 1 000 og 2 000 Mennesker beskæftiges uproduktivt i dette Apparat, og den Dag vi frigøres for Flygtningene, frigøres samtidig denne Arbejdskraft, og vi faar Levnedsmidler og andre Forbrugsartikler til Disposition, som vel svarer til op imod 5 pCt. af den danske Befolknings normale Forbrug. Flygtningene begrænser paa en beklagelig Maade vore Muligheder for mere positivt at deltage i det internationale Hjælpearbejde.

Men foruden disse Sider, hvoraf jo den menneskelige og den nationale er dem, der har størst Vægt, har Forholdet ogsaa økonomisk en ganske væsentlig Betydning. Ifølge de Oplysninger, der er tilgaaet Flygtningeudvalget, har Flygtningene i det sidste Finansaar kostet Staten over 200 Mill. Kr. — det er et stort Beløb. Paa Finansloven er de to militære Ministerier opført med tilsammen 150 Mill. Kr., Kirke- og Undervisningsministeriet med tilsammen et lignende Beløb, Finansministeriet ligeledes med ca. 150 Mill. Kr. Kun et eneste Ministerium er opført med højere Summer, nemlig Arbejds- og Socialministeriet. Flygtningeadministrationen bruger altsaa væsentlig større Beløb, end vort Militærvæsen, vort Justitsvæsen eller vort Undervisningsvæsen koster os. Flygtningeudgifterne hører formentlig med til de Udgifter, der skal medtages under vore Erstatningskrav paa Tyskland, Krav, som i hvert Fald har den Betydning, at de er Maalestok for Størrelsen af den Andel, som efter Londonkonventionen tilfalder Danmark, bl. a. af de Værdier, vi her konfiskerer. Det var derfor ønskeligt, at Udgifterne til disse Formaal klart fremgik af Statsregnskabet. Hvis den højtærede Udenrigsminister under sine Forhandlinger meddeler interesserede Magter, at den Byrde, Flygtningene paalægger os, har den Størrelse, som jeg nævnte før, vil man udefra kunne hævde, at vi i hvert Fald i vort eget Statsregnskab har opført Udgif-